

nuntiet patris sui hereditatem, intra quantum tempus pœnitere possit, num. 2 l. 20 tit. 6 part. 6.—si sit a patre præteritus, vel injustè exheredatus, ita rumpit testamentum sui patris, sicuti suus, dict. n. 2.—filius ita patri suo succedit, sicuti ille, qui est in patris potestate, num. 1 et 2 l. 3 tit. 15 part. 6.—ad collationem tenetur sicuti ille, qui in patris potestate est, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 6.—Et filiis emancipatis per patrem tutores dari non possunt, exheredatis autem sic, n. 2 l. 3 t. 16 part. 6.

EMANCIPARE non tenetur pater filium suum, nisi in quatuor casibus; et an in illis filius invitus ad hoc compellatur; et quid si pater dilapidet bona filii; et an teneatur assignare filio debitum bonorum subsidium, num. 1 per text. ibi, l. 18 tit. 18 part. 4.—Et quid si asperè et crudeliter illum castigaverit, an ad emancipationem compellatur, ibi n. 2 per text. ibi.

EMENDA qualiter consideretur, si aliquis fuerit vulneratus in bello, gloss. per text. ibi, l. 2 tit. 25 part. 2.—utrum ea omnis debeat pro anima defuncti in bello erogari, an ad illam dempta quinta parte, admittantur legitimi hæredes, n. 5 l. 3 tit. 25 part. 2 et 4 ibi.—Et an ista emenda fieri debeat, si nihil fuit lucratum in bello, n. 1 in principio, l. 4 t. 25 p. 2.—Et an talis emenda fieri debeat, si bellum fuit factum pro patriæ defensione, ibidem.—Emenda in jure, v. de hoc in verbo INJURIA, et in verbo INJURIATUS, et verbo INJURIANS.—si ab aliquo, qui furtum fecit, vel aliud damnum dedit, petatur, si ille qui petit, vel contra quem petit, moriantur, an illud transmittatur ad hæredes, et ipsi ita teneantur sicuti defunctus, et quando, et qualiter, gloss. l. 25 per illum text. tit. 4 part. 7.—damni dati cui competat, et contra quem et coram quo iudice peti debeat, gloss. l. 2, 5, 5 et 6 per textum ibi, tit. 5 part. 7.—Et an actio ad emendam damni dati detur contra facientem, vel contra mandantem, quando dans est sub mandantis potestate, gloss. l. 5 ibidem per illum text.—Et si vicinus destruxit domum sui vicini causa ignis ardentis, et ut ultra non transiret, an teneatur ad emendam damni dati, n. 2 l. 12 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et an tunc civitas, vel vicina, teneatur contribuere ad reparationem domus sic destructæ, dict. n. 2.—Emenda qualiter peti possit pro damno simul à pluribus dato, et quid si ab uno solvatur, an contra alios agere possit, et quando non, et an alii omnes liberentur, et qualiter, n. 4 et 2 l. 15 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—damni qualiter fieri debeat quando quis se damnum dedisse negat, et ei probatum fuit, n. 1 l. 16 per text. ibi, t. 15 part. 7.—Et an teneatur ad emendam damni dati ille, qui illud in iudicio confessus fuit, cum ita non esset, n. 1 et 2 l. 17 ibid.—Emenda damni dati, qualiter et quibus consideratis fieri debeat, gloss. l. 18, 19, 20 et 21 t. 15 p. 7.—Et quando dominus teneatur ad emendam damni dati ab ejus animale mansueto, vel feroci, et quando non, gloss. l. 22 et 25 ibi.—Et qualiter dominus gregis teneatur ad emendam damni dati in fundis, vel agris alienis, et quando, et qualiter fiet æstimatio, et qualiter æstimabitur frumentum, quod adhuc erat in herba, n. 1 cum aliis ibidem, l. 24 ibidem per illum

text.—Et an, et quando dominus ad istam emendam damni teneatur, et quando ejus pastor, ibi n. 2 per illum text.—Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detinere non potuit, ididem.—Et quando dominus liberabitur dando animal pro noxa, et quando ad hoc teneatur, vel ad emendam damni, n. 5 et 4 per text. ibi, dict. l. 24 tit. 15 part. 7.—Et an dominus pro emenda damni possit animal occidere, vel detinere, et quando, et qualiter, et quid si dominus animalis non inveniatur, an fiet processus contra bestiam, et an condemnari possit, ibi in n. 5, 6 et 7.—Et an et quando dominus domus, ex qua aliquid fuit projectum, teneatur ad damnum datum, et an contra projectantes famulos agere possit ad id, quod pro eo solvit, et quid si plures sibi simul inhabitent, n. 1, 2 et 3 l. 25 tit. 15 part. 7.—Et qualiter damnum emendare teneatur qui illud in arboribus, vel in rebus similibus, dedit, et qua pœna iste talis puniatur, et qualiter, et alia in hoc vide per gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 15 part. 7.

EMENDATIO, et quando, et qualiter teneatur magister ad emendationem damni discipulo, quando ipse excessit in castigando illum, n. 5 l. 14 per text. ibi, tit. 8 part. 5.

EMERE an possit tutor, vel curator res minoris sui publicè vel clam, n. 9 l. 4 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et quid si emat cum auctoritate iudicis, vel alterius sui contutoris, an tunc emptio valeat, ibi.—Emere an possit consiliarius Principis res subditorum, n. 1 et 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—an possint iudices temporales sive perpetui in loco illo, ubi jurisdictionem habent, et quando, n. 2 dict. l. 5 per text. ibi.—Et hoc procedit in officiale habente jurisdictionem in loco illo, secus in habente administrationem tantum, ibi n. 5.—Et an isti iudices alios contractus, et quales, ibidem facere possint, ibidem in num. 4.—Et quid si emat cum auctoritate alterius iudicis, vel ab aliquo potente, et magno viro sibi subdito, de quo certum erat quod eum non timebat, an tunc emptio teneat, ibidem.—Emere quas res possit iudex in loco ubi jurisdictionem habet, et quando istud sibi liceat, n. 8 tit. 5 part. 5.—Et an possit accipere donationem ab aliquo sibi factam remunerationis causa, ibidem.—Et an possit accipere illud, quod sibi in ultima voluntate relinquitur in loco suæ jurisdictionis, ibidem.—Et quid si contractus per ipsum celebratus sit juratus, an firmetur juramento, dict. n. 8 dict. l. 5.—Emere qualiter vi teatur aliquis redditus civitatis, n. 4 in med. l. 54 tit. 5 part. 5.—an teneatur curator possessiones, vel alias res, ex pecunia minoris sui, n. 4 l. 49 tit. 5 part. 5.

EMENS bona fide usumfructum fundi, an faciat fructus suos, n. 5 l. 59 tit. 28 part. 5.—rem pupilli prodigi vel furiosi, an et quando usucapere possit, n. 11 l. 1 t. 29 part. 5.—rem ab ecclesia sine solemnitate à jure requisita, credens esse suam, an illam præscribere possit, n. 5 l. 14 tit. 29 part. 5.—rem alteri pro pignore obligatam, quando illam præscribere possit, et quando non, n. 2 l. 27 tit. 29 part. 5.—rem à possessore majoriæ, qui cum Regis potestate illum vendidit, an securus sit, si postea detegatur illum non fore verum dominum ma-

toriæ, sed alius, n. 1 l. 10 tit. 26 part. 4.—rem majoriæ alienari prohibitam, si ipse sit ille qui in tota majoriæ de proximo speratur succedere, si vendens decedat, et majoriæ ad eum perveniat, an pretium petere possit, vel si non dedit, possit se aliqua exceptione tueri, num. 1 leg. 10 tit. 27 part. 4.—venenum ut alteri daret, si non dedit, an puniatur eodem modo, ac si dedisset, num. 1 leg. 17 tit. 5 part. 5.—rem suam propriam nihil facit, et qua ratione, num. 1 l. 18 tit. 5 p. 5.—jus patronatus ab aliquo, sciens illum suum non esse cui tunc pretium applicetur, n. 5 in fin. l. 19 t. 5 p. 5.—rem cum pecunia aliena, an illam faciat suam, et quando non, n. 1 cum seq. l. 49 per text. ibi, t. 5 p. 5.—Et quid si pecunia sit alicujus militis, et an tunc requiratur, quod emens sit procurator, vel negotiorum gestor militis, ibidem in n. 2.—Et quid si pecunia sit minoris, furiosi, vel prodigi, ibi in n. 5 et 4. per text. ibi.—Et quid in curatore vel alio extraneo emente cum pecunia minoris, dict. n. 4.—Emens rem cum pecunia ecclesiæ, sive sit prælaus, sive alius extraneus, an illam faciat suam, n. 5 et 6 l. 49 per text. ibi, tit. 5 p. 5.—Et quid si prælatus emerit per interpositam personam, ibidem.—Et quid si prælatus dedit pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo, et ipse emat prædium, utrum prædium sit ecclesiæ, dict. n. 6.—Et quid si inter contractantes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod tam utile, quam directum dominium in emptorem transeat, non in ecclesiam, n. 6 ad fin. l. 49 tit. 5 part. 5.—Et quid si prælatus, et ecclesia de communi pecunia rem emerint, cuja erit res sic empta, dict. n. 6 in fin.—Emens cum pecunia dotali, sive sit maritus, sive extraneus, an rem sic emptam suam faciat, ibi num. 8.—rem cum pecunia aliena, si non sit solvendo, an dominus pecuniæ possit agere ad ipsam rem, n. 4 l. 54 tit. 5 part. 5.

EMPTIO cum ecclesia celebrata, an sortiatur naturam contractus mutui, n. 2 l. 5 tit. 1 part. 5.—si in omnibus sit perfecta, tunc emptor ad pretium, venditor verò ad rei traditionem compelli debent, n. 4 l. 7 tit. 5 part. 5.—an esse possit sine re, quæ vendat, et quando, et qualiter istud intelligatur, n. 1 et 2 l. 11 per textum ibi, tit. 5 part. 5.—fructuum tenet quando ex tali re, quæ emitur, fructus colligi solent, eo quod ibi inest consuetudo, scilicet si fructus, saltim aliquis, nasceretur, ibi n. 5 et 4.—quæ consistit in sola spe, an teneat, ibidem in n. 5 per illum text. ibi.—rei, quæ non est, quam venditor esse credidit, an teneat, vel non, ibidem n. 1 et 2 ibidem per illum text. ibi.—rei, quæ non est, sed est destructa tempore emptionis nulla est, n. 4 cum aliis ibi, per illum text. in dict. l. 14.—Et quid si venditor, et emptor illud sciebant, ibidem in num. 8.—Et quid si uterque sciebant rem esse peremptam, an tunc ut venditio teneat, requiratur, quod venditor illud emptori dicat, ibidem in n. 9 d. l. 14.—Emptio rei alienæ inter scientes facta, an teneat, n. 1 l. 19 t. 5 part. 5.—an perfecta esse possit, licet res empta non tradatur emptori, et quid si ab illo talis res signetur, n. 8 l. 25 ibi.—facta in genere, an tunc videatur illud fuisse venditum in specie, vel ad mensuram; et quid hoc operetur, n. 2 l. 24 ibidem.—Et si quis in emptione rei

fuerit ultra dimidiam justii pretii deceptus, qualiter ei subveniatur, n. 4 et 5 l. 56 t. 5 p. 5.—Et qualiter concipiatur libellus, quando quis ultra dimidiam est deceptus, et quid si primus emptor alienavit in alium, ibi n. 7.

EMPTOR	Qui arram dedit.
Bonæ fidei, vel malæ fidei.	Primus, secundus, vel tertius.
Rei ecclesiasticæ, vel minoris.	Gabellarum, vel hereditatis.
Rei alienæ.	Sub pacto abjectionis in diem.
Deceptus, vel decipiens.	Domus, vel rei locatæ.

EMPTOR, emptor si carius emat culpa personæ, quia dixit pro eo dari viginti, cum non darentur nisi decem, an emens per conditionem iudicis illud plus repetere possit tanquam deceptus, latè examinatum, n. 2 l. 53 t. 26 part. 2.—Emptores rerum, quæ pro debitis fiscalibus venduntur, an habeant Regem sibi obligatum pro evictione, et quando, n. 10 l. 23 tit. 18 part. 5.—Emptor agri credens ibi esse decem jugera, cum non sint nisi octo, vel sunt plures, quid tunc sit agendum, n. 3 l. 56 tit. 18 part. 5.—remittendo actiones suas amplius regressum non habet, et quid si per industriam venditoris remittat, num. 5 l. 65 tit. 18 part. 5.—per receptionem clavium, recipit rei possessionem, et an talis traditio debeat fieri in re præsentem, n. 2 l. 66 tit. 18 part. 5.—an possit ejicere inquilinum à re locata ante tempus et quando, num. 5 l. 75 tit. 18 part. 5.—rei contra legis prohibitionem, si ibi melioramenta fecerit, an cum ab eo evincitur, illa deducere possit, n. 1 l. 44 tit. 28 part. 5.—cui res tradita fuit, si pretium illius non solvit, dominium ipsius non acquirit, n. 2 l. 46 tit. 28 part. 5.—si facta jam emptione à domino denuntietur quod res non erat vendentis, an ex hoc in mala fide constituatur, n. 5 l. 10 tit. 29 part. 5.—Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi solvendo intra decem dies, si non solvat, an rem, quam tradidit, vindicare possit, n. 5 l. 46 tit. 28 part. 5.—Emptor rei alteri obligatæ in pignus, an per longum tempus illam præscribere possit, si venditor erat ejus dominus, et à creditore illam furavit, vel si primus debitor per creditorem non sit exclusus, et reperitur non solvendo, n. 2 l. 27 tit. 29 part. 5.—Et quid si sciat illam rem alteri obligatam pro pignore esse, n. 5 ibidem.—Emptor illius rei in qua fuerat facta novi operis nuntiatio, an ipse etiam ibi comprehendatur, et qualiter teneatur si ædificet, num. 1 l. 6 tit. 22 part. 5.—Emptori an debeat restitui pretium, quod pro aliquo uxoris marito dedit, quando ipsa uxor venditionem retractat, et an et quando ipsa hoc facere possit, n. 6 l. 4 tit. 5 part. 4.—Emptor filii alicujus, quem pater pro necessitate famis vendidit, an si à filio pretium, quod pro eo dedit, recipiat, debeat illum ab obligatione serviendi liberare, n. 1 l. 9 tit. 17 part. 4.—qui sine constitutione pretii fructus est re, qualis actio contra illum possit intentari, si dicat pretium non intervenisse, et an ibidem tunc succedat arbitrium boni viri, et quando, n. 4 l. 4 tit. 5 part. 5.—an possit agere ad interesse, si postquam recipit arram pro re vendita, illam dare noluerit, n. 1 l. 7

tit. 5 part. 5.—præcisè compellitur ad solutionem pretii pro re quam emit, quando emptio fuit perfecta, et valida, n. 4 l. 7 tit. 5 part. 5.— et venditor, an simul consentire debeant, et quando possint ex intervallo, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—si cum sciret rem destructam, illam emit, an emptio nulla sit, eo quod venditor tempore emptionis illud sibi non dixit, n. 9 l. 14 tit. 5 part. 5.— illarum rerum, quæ sunt in domibus affixæ, quando puniatur, n. 2 l. 16 tit. 5 part. 5.— si stipuletur de evictione, tunc poterit agere contra venditorem ad pretium datum, et ad interesse, n. 3 l. 19 tit. 5 part. 5.— an teneatur de periculo, et damno superveniente rei venditæ sibi, et quando, n. 3, 4, 7 et 8 l. 23 tit. 5 part. 5.— licet rei emptæ possessionem non habeat, emptio perfecta dicitur, si conventus fuit de pretio, et periculum ad eum spectat, n. 8 dict. l. 23 tit. 5 part. 5.— si rem emptam aliquo signo signaverit, an per hoc dominium talis rei ad eum transeat, et pereat postea periculo suo, ibidem.— si signavit vinum, quod emit, an per hoc videatur sibi traditum, et habeat ipsius dominium, ibidem.— vini in genere, vel alterius rei similis quæ degustari solet, si tunc deterioretur, an sit periculo emptoris, n. 1 et 2 l. 24 ibi.— Et quando vinum dicatur venditum in specie, vel ad mensuram, et quid operetur vendi uno vel alio modo, ibidem in n. 2.— Emptor an possit agere contra venditorem, si post degustationem vini aliquod periculum supervenerit in eo, ibi n. 3 dict. l. 24 tit. 5 part. 5.— si ad diem constitutum inter ipsum, et venditorem, ut res vendita degustetur, vel mensuretur, non venerit, an venditor possit alteri rem illam vendere, et an adhuc duret contractus, n. 6 l. 24 tit. 5 part. 5.— Et quibus concurrentibus possit venditor emptore non veniente rem effundere, et perdere, ibi. in n. 8.— Emptor, si sit in mora quando res metiri, vel ponderari solet, an tunc periculum illius rei ad ipsum pertineat, ibidem n. 10.— Et quid si res emptæ ante mensurationem augetur, ita quod plus valet, quam tempore venditionis, an illud augmentum ad emptorem pertineat, vel non, num. 11 dict. l. 24.— Emptor an plus solvere teneatur, quam quod conventum fuit, ratione augmenti, quod ante mensurationem rei illi succedit, dict. n. 11.— Et an lucrum, vel damnum pertineat ad emptorem, quando res venditur sine pondere, vel mensura, n. 1 et 2 l. 5 ibi per illum text.— Et an commodum, vel incommodum, quod succedit rei venditæ sub conditione, pertineat ad emptorem, n. 1 l. 26 ibi.— Emptor si non offerat pretium venditori rei emptæ, an venditor morosus esse dicatur, n. 2 l. 27 tit. 5 part. 5.— quando constituat venditorem in mora, ibidem in n. 2.— Et quid si venditor antequam sibi pretium solvatur, rem emptori tradidit eo pacto, scilicet, ut dominium in emptorem non transeat donec pretium solverit, an tale pactum teneat, n. 1 l. 28 ibi.— Emptor an possit agere contra venditorem eo ipso quod rem sibi venditam, antequam tradidisset, eam non coluit, n. 1 dict. l. 28.— poterit vendere fructus rei emptæ, quos ex re vendita ante traditionem percepit venditor, n. 2 dict. l. 28.— domus an videatur emere puteum communem inter duas

domus, venditam scilicet, et aliam, ibidem n. 5.— vineæ, vel oliveti, an videatur emisse etiam torculari pro uvis, quod ibi erat, vel molendinum pro oleo, quando in venditione nihil dictum fuit, n. 3 l. 31 ibidem.— qualiter excipiat, si ad pretium conveniatur per alium, n. 4 l. 32 tit. 5 part. 5.— Et quid si esset obligatus ad pretium per instrumentum confessionatum stante statuto quod contra instrumentum nulla exceptio possit opponi, ibidem.— Emptor quod tempore debeat denunciare emptori, quod inquietatur super re emptæ, et quando valeat denuntiatio in causa appellationis, n. 5 ibi.— quando inquietatur super re vendita, an teneatur illud venditori denunciare, quando est absens, n. 5 dict. l. 32 in principio.— Et an tunc teneatur illud uxori ejus, vel familiæ denunciare, dict. n. 4 ibidem.— Emptor an ad denuntiationem teneatur, quando sibi constat quod res illa est aliena, et quod venditori non intererat denuntiationem sibi fieri hoc, ex hac vel ex alia causa, et an tunc emptor possit rem restituere non expectata sententia; dict. n. 4.— quando inquietatur super re emptæ, an sufficiat illud denunciare principali, licet non denuntiet fidejussori, ibi in quæst. 1.— in denuntiatione, an debeat venditori copiam libelli ostendere, dict. n. 4 dict. l. 32 in quæst. 2.— an teneatur denunciare substituto conditionali quod inquietatur super re emptæ, ibi. in quæst. 3.— Et quid in cessionario actionis sui nominis qui succubuit, an possit agere contra cedentem, si cedenti non denuntiarit, ibi in quæst. 4.— Emptor tenetur denunciare venditori, non solum quod convenitur, sed etiam quod ipse agit, ibi. in dict. quæst. 4.— ad denuntiationem venditori faciendam non tenetur, quando per pactum fuit remissa necessitas denunciandi, ibidem in quæst. 6.— Et idem est, si emptor et venditor simul essent conventi, quia tunc non est necessaria denuntiatio, in dict. quæst. 6.— Emptor an teneatur requirere venditorem ut defendat causam, an verò sufficiat quod tantummodo sibi denuntiet, quod in re emptæ inquietatur, ibi in quæst. 7.— etiamsi non denuntiet venditori, quod super re emptæ est lis, tenetur venditor de evictione in tribus casibus, quando scilicet ipse venditor sciret litem esse motam absque emptoris denuntiatione, dict. n. 4 quæst. 7 l. 32 tit. 5 part. 6.— à venditore præcisè defendi debet, aliàs venditor tenebitur de evictione, n. 5 per text. ibi, dict. l. 32.— à quo res emptæ evincitur, potest venditorem convenire ad interesse, et ad sumptus litis, ibi n. 6 et 7 per illum text. ibi.— an possit venditorem ad duplam convenire, quando à principio se ad duplam non obligavit, n. 8 per text. ibi, dict. l. 32.— an possit compellere venditorem litem assumere super re sibi vendita, quando ab illo evincitur, et quando sic, n. 2 l. 33 tit. 5 part. 5.— Et in quo foro venditor assumens litem respondere teneatur, an ipsius, vel emptoris, ibi n. 5.— Et an possit invito actore litem in se assumere, et qualiter litem illam assumere debeat, et an animo novandi, ibidem in fin.— Emptor si sit legalior, quam venditor, an tunc actor debeat cum eo litigare, si dicat sua interesse, ibidem ad fin.— quando defendit causam pro venditore, an agat de evictione, quando non conduxit bonum ad-

vocatum, ibidem.— qui causam defendit, potest petere, ut venditor det sibi instrumenta, et testes, quæ attinent ad causam, ibidem n. 5.— qui tenetur ad quantitatem respectu speciei, an illa perempta liberetur, n. 4 in medio, l. 34 t. 10 part. 5.— domus, navis, vel gregis, tenetur de evictione partis, gloss. per illum text. ibi, l. 33 tit. 5 part. 5.— si ab eo res evincatur, quando non possit agere contra venditorem, num. 3 l. 36 tit. 5 part. 5.— Et quid si emptor in arbitrium consentit, et illud venditori denuntiet, ibidem.— Emptor si sit contumax, an si condemnatur, agat de evictione contra emptorem, et quando sic, quando verò non, n. 6 dict. l. 36.— damnatus ex contumacia, an tunc venditor appellare possit, et quando, dict. n. 6 in fin.— si non excipiat de sumptibus, et melioramentis in re emptæ factis, an venditor in illis teneatur de evictione, ibidem n. 7.— si tempore, quo sententia fertur, est præsens, et venditor est absens, an et quando appellare debeat, vel non, n. 8 dict. l. 36 tit. 5 part. 5.— rei in ludo, an si ab eo petatur, possit venditorem de evictione convenire, n. 9 per text. ibi, l. 36 tit. 5 part. 5.— Et quid si emptor sit alius tertius, qui tamen non ludebat, an possit agere de evictione, ibi num. 11.— Emptor an possit venditorem de evictione convenire, quando sibi per Regem, vel extrajudicialiter per vim, et de facto, res fuit ablata, num. 2 l. 37 tit. 5 part. 5, et ibi num. 5.— Et quid in pacto legis commissoriae ad diem, an soluto pretio rescindatur venditio; et per quæ verba pactum istud fieri debeat; et quid requiratur ad hoc, ut pactum legis commissoriae operetur translationem dominii, n. 3 l. 38 ibi.— Emptor an possit convenire venditorem ad restitutionem pretii, quando vinum venditum fuit deterioratum, si probet ipsum venditorem illum non admonuisse vinum non duraturum, cum ipse illud sciret, n. 2 l. 39 ibi per illum text.— præcisè cogetur rem reddere soluto sibi pretio, licet in contractu non sit dictum, quod teneatur revendere, n. 4 l. 42 tit. 5 part. 5.— Et an, et quando emptor liberabitur præstando interesse, dict. n. 4.— Et quid si venditor petit poenitere possit, et postea rem petere, ibi n. 5.— Et quid si emptor rem alii vendidit, an si primus venditor ferat pretium primo, vel secundo emptori, possit petere, ut sibi reddatur res, ibi n. 7 et 10.— Emptor an ad reddendum cogatur, quando à pluribus venditoribus rem emit, si unus partem suam reemere velit, vel quando iste unus paratus esset totum reemere, et refundere totum pretium, in dict. n. 7.— Et quid si sint plures hæredes emptoris, et unus tantum rem illam possideat, vel communiter cum aliis, an ille debeat condemnari ad rei restitutionem, ibidem.— Emptor si fuit in culpa, ut rem restituere non possit, an ad interesse teneatur, ibi n. 9.— Et quid si ex necessitate distraxit, ibi.— Emptor rem restituere non tenetur, ipsa perempta ante moram, dict. n. 9.— si sit prohibitus alienare rem emptam, an talis prohibitio ad ejus hæredes transeat, quando nihil dictum fuit, n. 4 l. 43 ibidem.— Et an hoc extendatur ad omnes hæredes, vel intelligatur tantum de primis hæredibus, ibidem.— Et an prohibitio facta, de se et filiis suis intelligatur, vel exten-

datur ad nepotes, et quando, ibidem.— Emptor si habuit dominium rei prohibitæ alienari, an illo translato in eum, per pactum possit prohiberi, quod alienatione facta, res reddat ad venditorem, n. 4 l. 43 tit. 5 part. 5.— Et an venditoris, prohibita alienatione per pactum, dominium in emptorem transeat, et quando, dict. n. 4 et n. 5.— Emptor servi quando poterit illum manumittere, non obstante pacto, ne manumittatur, à venditore tempore venditionis posito, n. 3 l. 46 tit. 5 part. 5.— servi sub pacto manus injectionis per venditorem appposito, quando incurrat poenam amissionis servi, n. 1 l. 47 ibi.— rei ex pecunia aliena, an dicatur verus dominus illius rei, et quando non, n. 1 et 2 l. 49 per text. ibi, tit. 5 part. 5.— Et quid si pecunia sit alicujus militis, et an tunc requiratur quod emens sit procurator, vel negotiorum gestor militis, ibidem n. 2.— Et quid si pecunia sit minoris 25 annis, furiosi, vel prodigi, ibidem n. 3 et 4 per illum text. ibi.— Et quid in curatore, vel alio extraneo, emente rem cum pecunia minoris, dict. n. 4 per illum text. ibi.— Et quid si emat ex pecunia ecclesiæ, et ipse sit Prælati, vel sit alius extraneus, ibidem in n. 5 et 6.— Et quid si emat Prælati per interpositam personam, ibi.— Et quid si Prælati pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo mutuavit, ex qua ipse emit prædium, an tale prædium sit ecclesiæ, dict. n. 6.— Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod neque directum, neque utile dominium acquiratur ecclesiæ, sed emptori, ibidem.— Et quid si Prælati, et ecclesia rem de communi pecunia emant, cuja erit res sic emptæ, dict. n. 6 in fin.— Emptor rei cum pecunia dotali, an illam suam faciat, sive sit maritus, vel extraneus, ibidem in n. 8.— Et quid si emptor, à quo res evincitur, offerat æstimationem, an liberetur à rei vindicatione, dict. n. 8.— Emptor rei venditæ per judicem pro executione sententiæ, an transeat in emptorem, ac si dominus vendidisset, n. 1 cum aliis ibi, l. 52 tit. 5 part. 5 per text. ibi.— à Rege si rem emptam possideat, ipse Rex possidere dicitur, n. 5 l. 53 ibi.— tunc habebit rei emptæ dominium, quando venditio fuit valida, et solemniter facta, ibidem n. 6 in fin.— qui in re emptæ habet malam fidem, illam usucapere non potest, n. 2 l. 54 per text. ibi, tit. 5 part. 5.— rei ex pecunia aliena, si non sit solvendo, an dominus verus possit agere ad rem ipsam, n. 4 dict. l. 54.— si fuerit in mala fide inducendo venditorem, ut venderet minus justo pretio, an teneatur rem restituere, vel si velit, possit supplere pretium quod defuit, num. 8 d. l. 56.— si juret non venire adversus contractum venditionis, an possit intentare remedium l. 2 C. de rescind. vendit. vide ibidem n. 11.— Et quale debeat esse hoc juramentum, et quid in minore 14 annorum, et in majore 25 annorum, ibidem n. 12.— Et quid si et tunc læsio sit enormissima, an tunc juramentum aliquid obstet. ibi.— Emptor an possit renuntiare remedio sibi competenti ex l. 2 C. de rescind. vendit. vide ibi. in med.— si dolose aliquid agat emendo rem, an contractus emptionis teneat, n. 1 et 2 l. 37 tit. 5 part. 5.— si non certioretur à venditore quod res ab illo emptæ debet tributum, vel servitutem, an tunc venditio teneat; et quid